

det forekommer nu ogsaa mig, saaledes som det er blevet sagt forleden Dag ved et Møde ude i Landet, at selv om et saadant Lovforslag fra den højtærede Handelsministers Side ikke fik tilbagevirkende Kraft, vilde dog allerede Fremsettelsen deraf gøre det nødvendigt, at Udenrigsministeren tog sin Afsked, saa snart Forslaget var vedtaget i Statsraadet. Det forekommer mig ganske umuligt, at Regeringen kan fremsætte et moderne Banklovforslag, der gør det strafbart, at en Direktør spekulerer i sit eget Selskabs Aktier, og samtidig kan vedblive at tælle den nuværende Udenrigsminister blandt sine Medlemmer, en Mand, om hvem selve Landets Justitsminister gennem en offentlig Undersøgelse har konstateret, at han har spekuleret i sit eget Selskabs Aktier. Det forekommer mig, at det er en Umulighed, at denne Mand da kan blive siddende. Derfor er der, som min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. P. Andersen, sagde, heller ikke nogen synderlig Tillid til, at denne Regering er i Stand til at gøre et alvorligt Arbejde for det, der utvivlsomt er nødvendigt, nemlig for en ny moderne Banklov her i Landet.

Den højtærede Handelsminister svarede ganske kort paa den Kritik, der var fremsat angaaende Udnævnelser af et Medlem til Landmandsbankens Bankraad. Jeg vil i den Anledning gerne gøre den højtærede Handelsminister nogle nærmere Spørgsmaal. Den højtærede Handelsminister har i Gaar overfor Pressen i flere Interviews erklæret, at han endnu ikke havde læst det Blad, der havde afsløret disse Forhold, men han havde faaet Hovedtrækkene i Artiklen refereret, og efter dette Referat maatte han erklære, at Bladets Fremstilling ikke var rigtig. Jeg vil spørge den højtærede Handelsminister, hvorledes han bærer sig ad, naar den offentlige Presse fremsætter en Kritik af hans eller Administrationens eller Regeringens Forhold; har han det saa saaledes, at han ikke straks læser en saadan Kritik, eller er det saaledes, at han har en Embedsmand — er det Departementschefen? —, der i store Træk refererer ham den Kritik, der maatte fremkomme i Landets offentlige Presse, i et stort Hovedstadsblad? Det forekommer mig at være en besynderlig Fremgangsmaade. Jeg vilde, hvis jeg var Minister, naar jeg hørte, at der var fremsat en saadan meget alvorlig Kritik mod mig, øjeblikkelig skaffe mig det Blad og selv læse, hvad der stod i det. Men den højtærede Handelsminister har ogsaa

ikke fulgt denne Praksis; han faar et Referat af Departementschefen, eller hvem det nu er, i store Træk, og paa Grundlag deraf erklærer han i et Interview til Pressen, at denne Fremstilling ikke er rigtig. Den Departementschef, eller hvem det nu er, der har refereret Ministerens Artiklen i store Træk, fortjener en alvorlig Reprimande for, at han har refereret saaledes, thi da Artiklen blev læst af den højtærede Handelsminister selv, maatte han erkende, at den var rigtig. Hvad han sagde, da selve dette Blad i Gaar gik til ham, var jo i alt væsentligt en Bekræftelse af denne Fremstillings Rigtighed, ligesom den i alt væsentligt var blevet bekræftet af Formanden i Arbejdsgiverforeningen, Hr. Langkjær, og bekræftet af Ofret for denne besynderlige Handlemaade fra den højtærede Handelsministers Side, Direktør Axelsen i Slagelse. Denne Sag er ogsaa blevet bekræftet fra alle tre Sider; den foreligger saa godt konstateret som rigtig, som nogen offentlig Sag nogen Sinde har foreligget; og i Interviewet i Gaar nævnte den højtærede Handelsminister da ogsaa som en Grund til, at han blandt de forskellige, der kunde være Tale om ved denne Udnævnelse, havde foretrukket Hr. Willemoes fra Esbjerg i Stedet for Direktør Axelsen fra Slagelse, at Hr. Willemoes var Jyde. Han selv var jo Jyde, han var nu blevet Handelsminister og fandt det da rimeligt, at naar der nu skulde udnævnes et Medlem af Bankraadet, burde det ogsaa være en Jyde. Se, heroverfor mener jeg, at Rigsdagen og Offentligheden i dette Land har Krav paa en nøjere Redegørelse af den højtærede Minister om dette Forhold. Jeg tror, man har Krav paa at faa at vide, om det skal være Praksis i Fremtiden, at naar ellers alle Betingelser er lige — eller ogsaa naar de ikke er lige —, da er det et Moment, der vejer særlig til at bringe Vægtskaalen til at dale til Fordel for vedkommende, til at han hører hjemme i en vis Del af dette Land, nemlig i samme Egn som den højtærede Handelsminister. Der er et gammelt Ord, der siger, at vi er alle Jyder for Vorherre, og jeg skulde rigtig nok mene, at vi skulde ogsaa alle være Jyder overfor Landets Administration, og at det vilde være et meget farligt Princip, om det blev slaaet fast, at selv om Kvalifikationerne er lige, selv om en Fynbo, en Sjælland, en Københavner eller Lolland-Falstring eller Bornholmer eller Færing, eller hvem det nu kunde være her i Landet, har højere, bedre Kva-